

خبرخوان

بار ترافیکی، علت اختلال شاد

ایسنا: با تعطیلی یک هفته‌ای مدارس و با اعلام وزارت آموزش و پرورش، کلاس‌ها به صورت مجازی در شبکه شاد تشکیل شد اما با وجود اطلاع‌رسانی‌ها مبنی بر در دسترس بودن و فعالیت اپلیکیشن شاد، برخی معلمان و دانش‌آموزان همچنان در دسترسی به این شبکه آموزش دچار مشکل هستند. علیرضا عبدالله‌نژاد، مشاور مرکز فناوری اطلاعات وزارت آموزش و پرورش، توصیه‌هایی برای رفع برخی مشکلات خانواده‌ها جهت استفاده از شاد داشت و گفت: «شاد از ساعت هفت تا ۱۶ برای برگزاری کلاس‌های درسی و اجرای فرایند آموزش مجازی فعال است. این در حالی است که افراد باید با شماره‌هایی که در سامانه دانش‌آموزی سیدا اعلام کرده‌اند، وارد شاد شوند». او با بیان اینکه روز گذشته همه کاربران را از شاد خارج کردیم تا همه دوباره احراز هویت شوند، افزود: «باید بدانیم هر شخص با چه عنوانی (معلم، مدیر یا دانش‌آموز) فعال است. درحال حاضر هر شخصی که در «مدرسه من» احراز هویت کند، می‌تواند وارد شاد شده و پیام بدهد، اما اگر کسی امکان ارسال پیام ندارد، یعنی نتوانسته احراز هویت کند». عبدالله‌نژاد با بیان اینکه به دلیل اینکه کلاس‌ها در کل کشور به صورت غیرحضوری برگزار می‌شود، بار روی شاد زیاد است و ترافیک بالاست، وگرنه اختلال فنی نداریم، ادامه داد: «پیشنهاد شده که از ساعت هشت تا ۱۱ مدارس ابتدایی و از ساعت ۱۱ تا ۱۵ مدارس متوسطه برای برگزاری کلاس به شاد مراجعه کنند، در غیراین‌صورت شاید با مشکل مواجه شویم. باید این موضوع مدیریت شود». پیش‌ازاین علیرضا منادی، رئیس کمیسیون آموزش، تحقیقات و فناوری مجلس، از دستور رئیس‌جمهور برای تأمین دو هزار سرور اضطراری برای ایجاد شبکه آموزشی مستقل در فضای مجازی خبر داد و گفته بود که دراین‌صورت زیرساخت شبکه شاد تقویت شده و مشکلی نخواهد داشت. با فراهم‌شدن دو هزار سرور پشتیبان، آموزش در فضای مجازی به سطح مطلوب، پایدار و ایمن خواهد رسید و کشور قادر خواهد بود بدون وابستگی صرف به آموزش حضوری، در شرایط اضطراری نیز روند آموزشی را بدون خلل ادامه دهد. همچنین کارشناسان شاد نیز اعلام کرده بودند شاد توانسته هم‌زمان بیش از سه میلیون کاربر را بدون اختلال پاسخ‌گو باشد؛ اما نیاز آموزش کشور در روزهای خاص، بیش‌ازاین است.

ارعاب و بازداشت کودک ممنوع است

ایلنا: مدیر مؤسسه باریگران کودکان کار پویا گفت: «نباید کودکان را وجه‌المصلاحه قرار داد و نباید از آنها قهرمان‌سازی کرد. به بیان دیگر در شرایط اعتراضی، مطالبه‌گری وظیفه بزرگ‌ترهاست. نباید کودکان را تشویق به حضور در شرایطی کنیم که احتمال خطر مرگ و بازداشت برای‌شان وجود دارد». پریسا ولنتینا پویان، گفت: «ما فعالان حقوق کودک روز چهارشنبه بیانییه‌ای در راستای توقف بازداشت و هرگونه رفتار خشونت‌بار نسبت به این گروه سنی داده‌ایم. اما از سوی دیگر باید بزرگ‌ترها توجه کنند که وقتی سلامت کودکان در خطر است، نباید اجازه دهیم که آنها در اعتراضات حاضر شوند». او تأکید کرد که نباید کودکان را وجه‌المصلاحه قرار داد. نباید از کودکان قهرمان‌سازی کنیم. به بیان دیگر در شرایط اعتراضی، مطالبه‌گری وظیفه بزرگ‌ترهاست و نباید کودکان را تشویق به حضور در شرایطی کنیم که احتمال خطر مرگ و بازداشت برای‌شان وجود دارد. خانواده‌ها باید مراقب کودکان باشند. هر اتفاق ناگواری می‌تواند آینده این گروه سنی را به‌رحتی دچار مخاطره کرده و آسیب‌های جدی روانی به آنها وارد کند. این فعال حقوق کودک اضافه کرد: «اعتراض حق هر شهروندی است و منظورم از این سخنان نفی این حق نیست، بلکه مقصود این است که نباید کودکان را به میدان اعتراض بفرستیم. متأسفانه در موارد بسیاری هم شاهدیم که بچه‌ها به حرف والدین گوش نمی‌دهند و مادران و پدران توان کنترل آنها را ندارند. در چنین مواردی مهم است که بزرگ‌ترها، کودک و نوجوان را آگاه کرده و از تشویق آنها برای حضور در چنین عرصه خطرناکی جلوگیری کنند». او گفت: «به زندان رفتن و ترس و استرس ناشی از آن تبعات سوء روانی برای شهروندان به دنبال دارد. کودک دچار ترومای بعد از سانحه می‌شود که نیازمند درمان‌های طولانی است که گاهی جواب‌گو هم نیست. همچنین این شرایط می‌تواند مشکلات رفتاری مانند پرخاشگری در کودکان ایجاد کند، زیرا وقتی کودک در معرض خشونت قرار گیرد، آن را بازتاب می‌دهد». به گفته این فعال حقوق کودک مشاهده و شنیدن اخبار خشونت‌بار هم می‌تواند آثار منفی بر روح و روان کودک بر جای بگذارد. بنابراین تا حد امکان نباید درباره چنین اخباری با جزئیات در مقابل کودکان صحبت کرد. پویان بر لزوم رعایت کنوانسیون حقوق کودک هم تأکید کرد: «براساس این کنوانسیون وظیفه همه کشورها و دولت‌ها محافظت همه‌جانبه از کودکان است. این کنوانسیون که ایران هم به آن ملحق شده، هر اقدام خشونت‌بار علیه کودکان، ازجمله ارباب یا بازداشت این گروه سنی را محکوم و ممنوع کرده است. کودکان تحت حمایت همه‌جانبه قوانین بین‌المللی حقوق بشر قرار دارند».

سرطان ودیابت؛ پرهزینه‌ترین بیماری‌ها

مدیرعامل سازمان بیمه سلامت، داروهای دیابت و سرطان را پرهزینه‌ترین داروهای بیماران خاص و صعب‌العلاج عنوان کرد. محمدمهدی ناصحی در مراسم امضای تفاهنامه همکاری با موضوع حمایت از بیماران خاص و صعب‌العلاج بین سازمان بیمه سلامت ایران و هیئت امنای صرفه‌جویی ارزی در معالجه بیماران وزارت بهداشت گفت: «این تفاهنامه با موضوع تأمین بخشی از هزینه‌های داروهای منتخب در نسخ سرپایی در داروخانه‌های طرف قرارداد سازمان بیمه سلامت برای درمان بیمه‌شدگان دچار بیماری‌های صعب‌العلاج از محل حمایت‌های هیئت امنای صرفه‌جویی ارزی و برای کمک به این بیماران برای داروهای غیربرند منعقد شد». او در پاسخ به سؤالی مبنی بر اینکه پرهزینه‌ترین داروها در صندوق بیماران خاص و صعب‌العلاج، مربوط به کدام بیماری‌ها هستند و این تفاهنامه چه کمکی به بیماران خواهد کرد؟ گفت: «هزینه عمده ما در این صندوق، مربوط به بیماران سرطانی و دیابتی است و این دو دسته داروها بیشترین هزینه را در صندوق بیماران صعب‌العلاج دارند که در قالب این تفاهنامه، توافق شد داروهای جدیدی را که برای سرطان وارد چرخه شده و هنوز پوشش بیمه‌ای ندارند، نیز پوشش دهیم». او در ادامه درباره جزئیات این تفاهنامه توضیح داد: «براساس این، مجموعاً ۱۰ دارو شامل یک کد ژنریک دارو، پوشش ۵۰درصدی از سهم بیمار و ۹ کد ژنریک دارو پوشش ۷۰درصدی از سهم بیمار از محل این قرارداد خواهد شد». ناصحی با بیان اینکه بیمه‌شدگان سازمان‌های بیمه‌گر پایه سلامت مشمول این قرارداد می‌شوند، بیان کرد: «این پوشش بیمه‌ای شامل بیمه‌شدگان سازمان بیمه سلامت ایران و سازمان تأمین اجتماعی می‌شود که امکان پرداخت هزینه آنها به صورت الکترونیک در سامانه نسخ الکترونیک وجود دارد». او ادامه داد: «این قرارداد به مدت چهار ماه از تاریخ اول دی‌ماه ۱۴۰۴ تا ۳۱ فروردین ۱۴۰۵ برقرار خواهد بود و مبلغ حداکثر آن معادل هزار میلیارد تومان است».

رئیس مرکز روابط عمومی وزارت بهداشت به «شرق» می‌گوید برای درمان، تفاوتی میان معترضان و نیروهای انتظامی نیست

مجروحان نترسند، به بیمارستان‌ها مراجعه کنند

شرق: هیچ آماری در دست نیست و وزارت بهداشت هم تأکید می‌کند آمار دقیقی از تعداد مراجعه‌کنندگان به بیمارستان‌ها ندارد. با این حال آن‌طور که به نظر می‌رسد و از گفته‌های مسئولان این وزارتخانه مشخص است، میزان مراجعه‌ها بالاست. تا جایی که به گفته «حسین کرمانپور»، رئیس مرکز روابط‌عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت به «شرق» وضعیت پیچیده‌ای برای سیستم درمان ایجاد شده است. او می‌گوید ساختار درمان با توجه به قوانین انسانی، بین‌المللی و حرفه‌ای موظف به خدمات‌رسانی به تمام مراجعین است و در بیمارستان‌ها فرقی بین معترضین و نیروهای انتظامی گذاشته نمی‌شود. او روز گذشته هم به رسانه‌ها اعلام کرد: «وزارت بهداشت و نیروهای امدادی در هر صحنه‌ای موظف به خدمت‌رسانی به بیماران و همچنین آسیب‌دیدگان و مجروحان هستند؛ این موضوع اصل بین‌المللی و پذیرفته‌شده اخلاقی، دینی و انسانی است». او این را هم اضافه کرد: «درخواست‌مان از همگان آن است که با درک این موضوع کمک کنند تا نیروهای امدادی، خدمات‌رسانی مورد لزوم را در صحنه‌های مختلف و از جمله شرایط فعلی کشور داشته باشند». در این میان هم پوریا شجاعی، رئیس بیمارستان شهدای تجریش، به یکی از رسانه‌ها تأکید کرده: «درمان مجروحین در حال

اتش اعتراضات در ایران هرچند از اقتصاد روشن شد، اما هنوز تلاش‌های احتمالی دولت برای آنکه بتواند روزه امیدی را برافروزد ادامه دارد اما خبر و گزارشی در این خصوص منتشر نشده است. اطلاعات خبرنگاران نیز به اندازه مردم عادی است چون همان‌قدری به اینترنت دسترسی دارند که دیگران از آن بهره دارند. اما آنچه در این میان انکارنشدنی است، لیست بازداشتی‌ها و مفقودانی است که روی دست مانده است. در این بزرگ‌ها نباید فراموش کرد بخشی از این مفقودان و دستگیرشدگان آدم‌های عادی بوده‌اند؛

محمدحسین موسوی

را در آغوش می‌گیرد و می‌گوید: «آزاد می‌شود. پیدایش می‌کنیم». مرد و زن برمی‌گردند، چشم‌های ناامید دارند: «گفتند ما اطلاعی نداریم. بروید دادسرای خیابان معلم». روی دیوارها، آدرس جدید دادسرای اوین را زده‌اند. مرد که سر پسرش را در آغوش گرفته می‌گوید: «ما از صبح آنجا بودیم. فقط کد ملی را می‌گیرند و می‌گویند بازداشت هست یا نه». زنی که تازه به جمع اضافه شده می‌گوید: «من ستاد پلیس پیشگیری بودم. اتوبوس‌ها که راه افتادند یک نفر گفت می‌روند اوین، من آمدم اینجا که اگر اتوبوسی وارد شد بروم ببرسم پسرم همراهشان هست یا نه».

از اینجا بروید، خودشان تماس می‌گیرند

دادسرای امنیت ناحیه ۳۳ که به دادسرای اوین معروف است، پس از تخریب زندان اوین در جنگ ۱۲ روزه به خیابان معلم غربی در شریعتی منتقل شده است. مردم جلوی در دادسرا هستند. افرادی جمع شده‌اند، گوشی تلفن همراه را تحویل می‌گیرند، نگهبانان سخت‌گیر نیستند. چند نفر پشت باجه‌ها نشسته‌اند. دختری چادرش را با دندان گرفته و منتظر است مرد پشت باجه جواب استعلام را بدهد: «خب، در مرحله بازپرسی است، بازپرسی پنج». دختر جوان مضطرب سرش را کج می‌کند تا صدایش به پشت باجه برسد: «خب بازپرسی کجاست؟ ما چه کنیم؟». مرد مسن نیز کنار اوست: «آزاد می‌شود؟». مرد پشت باجه که از صبح در حال پاسخ به سؤالات است می‌گوید: «خودش زنگ می‌زند». پیرمرد دوباره می‌پرسد: «خب بازپرسی کجاست؟». مرد کلافه می‌گوید: «همین‌جا طبقه بالا». بغض دختر جوان می‌ترکد: «یعنی اینجااست». مرد پشت باجه دوباره می‌گوید بروید تا خودش زنگ بزند. افراد زیادی منتظر ایستاده‌اند، از زنی می‌پرسم منتظر چه هستید؟ می‌گوید: «منتظریم کد ملی خواهرم در سیستم بیاید بفهمیم کجاست». مردی از پشت باجه بلند می‌گوید: «عزیزانی که استعلام گرفتند بروند. بازداشتی‌ها باید با شما تماس بگیرند، اینجا کاری نمی‌توانید بکنید». خارج از ساختمان، جلوی در جمعیتی ایستاده‌اند، عده‌ای سیگار می‌کشند و عده‌ای در حال حرف‌زدن هستند: «گفتند همه می‌روند بازپرسی بعد هم زندان، کسی را آزاد نمی‌کنند». مرد جوانی می‌گوید: «برادرم قرار بود هفته آینده ازدواج کند، حالا چه خاکی بر سرمان بریزیم». چند نفر دست او را می‌گیرند و روی سکوی سیمانی جلوی دادسرا می‌نشانند. پیرمردی نیز با کیسه‌ای دارو روی سکو نشسته است. مردی با کت و شلوار نزدیکش می‌شود، وکیل است: «داروها را نمی‌گیرند. به نظر برویم شاید همین روزها زنگ بزند». پیرمرد نگاهی خیره دارد. نزدیکش می‌شوم، با صدای گرفته می‌گوید: «همین دوشنبه قبلش را فکر زده است. اگر قرض نخورد ممکن است سخته کند». چشمانش کم‌سو است؛ وکیلش می‌گوید: «این حجم از بازداشت را تا حالا ندیده‌ام». زن و مردی دنبال پسر ۱۵ساله خود هستند؛ زن می‌گوید: «محمدرضا را پنجشنبه در خیابان ولیعصر بازداشت کرده‌اند. او فقط رفته بود تا ببیند چه خبر است». حالا این نوجوان به‌جای اعتراضات، نگران عاقبت خود در زندان است: «او درس‌خوان است. حالا با این پرونده معلوم نیست آینده‌اش چه می‌شود».

حالا از دوتر به جمعیتی نگاه می‌کنم که گرفتار شده‌اند. آنهایی که اسم عزیزشان را در میان زندانی‌ها می‌شنوند حداقل از زنده‌بودن آنها نفس راحتی می‌کشند و امیدوارند که آزاد شوند. آنها مدام به ما می‌گویند: «چما ما فقط در راه خواب بود که دیگر بترکشت».

انجام است و مشکل خاصی در این زمینه وجود ندارد». حالا در این شرایط حسین کرمانپور به «شرق» می‌گوید سیستم درمان ایران آمادگی لازم را برای خدمات‌رسانی به مراجعین نداشته است: «ما از همان لحظات اول شروع اعتراضات خیابانی با توجه به تجربیات گذشته و پروتکل‌های خاص سیستم درمان آمادگی لازم را داشتیم. هرچند این آمادگی برای چنین حجمی از مراجعین نبود اما بالاخره همیشه آمادگی لازم و حداقلی وجود دارد. خوشبختانه از همان لحظات اولیه همکاران ما در اورژانس با وجود بسته‌بودن خیابان‌ها و سختی دسترسی به بیمارستان‌ها خودشان را به افراد آسیب‌دیده رساندند؛ همین‌طور اتاق عمل‌های ما که در شب‌ها فعال نبودند، فعال شدند و عزیزان چه مردم چه نیروهای انتظامی مورد عمل قرار گرفتند. افرادی نیز که نیازمند درمان سرپایی بودند خدمات دریافت کردند و بسیاری از افرادی که تحت عمل قرار گرفته‌ند نیز ترخیص شدند». او می‌گوید سیستم درمان بین مراجعین فرقی نمی‌گذارد: «باید در نظر گرفت بخش بهداشت و درمان تابع قوانین انسانی، بین‌المللی و حرفه‌ای است و برای آن فرقی بین افراد وجود ندارد و هر بیماری که در اعتراضات مجروح می‌شود ما موظفیم براساس اصول حرفه‌ای به آن خدمات بدهیم و درحال حاضر نیز این خدمات به شکل

پیکیری‌های خبرنگار «شرق» از کلاترزی‌ها و خانواده‌های نگران نشان می‌دهد فرزندان و مادران و پدران و همسران زیادی از سر کار به خانه برگشته‌اند. خیلی از آنهایی که به باشگاه ورزشی رفته بودند و در میانه اعتراضات گیر افتاده‌اند و به خانه بازنگشته‌اند و خانواده‌ها هیچ اطلاعی از آنها ندارند. این گزارش درباره آدم‌هایی است که خانواده آنها مدعی هستند که سهم آنها در اعتراضات تقریباً «هیچ» بوده است؛ یا عابر بوده‌اند و رهگذر یا تماشاچی و از طرفی نه در پزشکی قانونی اثری از عزیز خود پیدا می‌کنند و نه کسی درست به آنها پاسخ می‌دهد به کجا مراجعه کنند. نتیجه مراجعه آنها به مراجعه ذی‌ربط «پاس‌کاری» مداوم بوده است. این گزارش روایت رنج خانواده‌هایی است که ترجیح‌ند حرفشان این بود: ما به دنبال یک نشان از عزیزمان هستیم و انتظار داریم دستگاه‌های مسئول پاسخ ما را بدهند و خبری از آنها به ما ما بدهند.

زن سالخورده چند متر جلوتر از زندان اوین با دستانش لیوان چای را نگه داشته و امید دارد خبری از فرزندش بگیرد: «پسرمد در درکه رستوران دارد و همین دیشب او را گرفته». او یکی از صدها نفری است که در دو روز گذشته به دنبال فرزندش در دادسرا‌ها و زندان‌ها و پاسگاه‌های پلیس می‌گردد و هنوز بی‌خبر است. شنبه صبح در چند متری در اصلی زندان اوین، پر از زنان و مردانی است که برای گرفتن خبری از عزیزشان آمده‌اند.

مردم چشم به راه

شلوگی از میدان انقلاب پیداست. در خیابان کارگر، کوچه شهدای ژاندارمری، روبه‌روی ستاد پلیس پیشگیری، جمعیت زیادی ایستاده‌اند. فردی روی سکوی برق نشسته و سرامی بالای یکی از خودروهای نیروی انتظامی اسامی را می‌خواند. با هر اسم یکی از افراد در خیابان نفسی عمیق می‌کشد. فهرست که تمام می‌شود مرد نشسته روی سکوی برق دوباره شروع به نام‌نویسی می‌کند، او مسئول رساندن اسامی به درون ستاد پلیس پیشگیری برای استعلام است. مردی جوان درحالی‌که پسر خردسال خود را بغل کرده می‌گوید: «برادرم را پنجشنبه از سر کار بردند. دیشب تا ساعت دو ایستادیم و در نهایت گفتند هنوز به اینجا نیامده است». برادر او را روز پنجشنبه بازداشت کرده‌اند، زنی که پشت سر مرد ایستاده سرش را می‌گرداند و می‌گوید: «بازداشتی‌های پنجشنبه را صبح فرستادند زندان آزاد. بروید زندان دنبالش». زن خود منتظر شنیدن نام پسرش است: «حداقل بگویند بچه‌مان کجاست. من از صبح منتظر ایستادم نامش را بشنوم. دیشب کل بیمارستان‌ها را گشتیم و حالا آخرین ایستمان اینجااست». او می‌گوید پسرش از پنجشنبه‌شب که به باشگاه رفته، دیگر خبری از او نیست: «به او گفتم شب در باشگاه بمان یا پیش دوستانه، اما گفت به خانه برمی‌گردد و بعد هم تلفن‌ها قطع شده بود». دوباره سرباز به بالای خودرو برمی‌گردد، چند نفر میان جمعیت فریاد می‌زنند:

زیست‌بوم

میانگین بارش ایران دوباره منفی شد

ایسنا: براساس داده‌های سازمان هواشناسی، پس از اینکه از اواخر آذرماه، با فعالیت چند سامانه جوی پربارش، میانگین بارش ایران بیشتر از نرمال بلندمدت شد، حالا دوباره میانگین بارش کشور به بازه منفی بازگشته است؛ گرچه پیش‌بینی هواشناسی همچنان بر این است که بارش‌های زمستان امسال در نهایت فاصله چندانی با میانگین بلندمدت نداشته باشد. درحالی‌که ایران تا ۱۵ دی‌ماه به‌طور میانگین ۶.۶ درصد بیشتر از نرمال بارش دریافت کرد، براساس آخرین داده‌های سازمان هواشناسی کشور، میانگین بارش از ابتدای سال آبی جاری تا ۱۹ دی‌ماه به بازه منفی برگشت و مقدار بارش به یک درصد کمتر از نرمال کاهش پیدا کرد؛ به‌طوری‌که اگرچه در این مدت و در پهنه کشور به‌طور میانگین ۷۶.۷ میلی‌متر بارش دریافت شده، اما میانگین بلندمدت بارش در این بازه زمانی ۷۷.۵ میلی‌متر بوده است. اواخر آذرماه با فعالیت سامانه‌های بارشی و اثرگذاری بارش‌ها بر بعضی استان‌های بلندپایه ایران، میانگین بارش از نرمال بلندمدت عبور کرد و داده‌ها با افزایش روبه‌رو شد؛ با این وجود، بارش‌ها در تعداد درخور توجهی از استان‌های کشور همچنان از نرمال کمتر بود. به گفته احد وظیفه، رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران، خشک‌سالی پدیده‌ای نیست که ناگهانی آغاز یا به‌طور دفعی پایان یابد و هرچند در برخی بازه‌ها مانند پاییز امسال میانگین بارش کشور بالاتر از نرمال قرار گرفت، اما برای ششمین سال متوالی متوسط بارش سالانه کمتر از مقدار بلندمدت است. استان‌های مختلفی مانند تهران، قزوین، البرز، سمنان، مرکزی، قم و زنجان به‌شدت کم‌بارش بوده‌اند و حتی بارش در حوزه رشت‌کوه زاگرس مانند لرستان، کرمانشاه، چهارمحال‌وبختیاری، کهگیلویه‌وبویراحمد و... نیز کمتر از نرمال ثبت شده است. با تداوم روند کاهش بارش، میانگین بارش در ایران ابتدا در بازه کوتاه‌مدت هفت‌روزه و سپس در بازه‌های بلندمدت‌تر ماه، فصل و سال روند کاهشی پیدا کرد و منفی شد. به‌عنوان مثال، اگرچه روند بارش هفت روز منتهی به ۱۵ دی‌ماه منفی و ۷.۰ درصد کمتر از نرمال بود، اما میانگین بارش از ابتدا تا ۱۵ ماه مثبت و ۲۳.۸ درصد بیشتر از میانگین بلندمدت بود. همچنین داده‌های مرتبط به سال آبی جاری تا ۱۵ دی‌ماه نیز مثبت و ۶.۶ درصد بیشتر از میانگین بلندمدت بود. بااین‌حال، در مدت هفت روز منتهی به ۱۹ دی‌ماه، ایران ۹۲ درصد بارش کمتری نسبت به میانگین بلندمدت دریافت کرده است؛ چراکه در این مقطع زمانی به‌طور متوسط ۰.۷ میلی‌متر بارش در پهنه ایران ثبت شده، اما بارش سطح کشور و در بلندمدت همین بازه ۸.۸ میلی‌متری بوده است. آمارها نشان می‌دهد ایران از ابتدای ماه و فصل جاری نیز به‌طور میانگین ۱۵.۹ میلی‌متر بارش ثبت کرده که از میانگین بلندمدت ۱۳.۹ درصد کمتر است. جدول اطلاعات پهنه‌ای بارش داده‌های دقیق‌تری را نشان می‌دهد. بر این اساس، تا ۱۹ دی‌ماه بارش در ۹ استان بیشتر از نرمال بلندمدت بوده است. این در شرایطی است که تا ۱۵ دی‌ماه بارش در ۱۰ استان در شرایط بیشتر از نرمال قرار داشت و حالا دوباره بارش فارس به مقدار ۳.۶ درصد کمتر از نرمال کاهش یافته است.

میانگین بلندمدت بارش در سایر استان‌ها به‌ویژه تهران، قزوین و البرز همچنان کمتر از نرمال است که در این زمینه تهران نامناسب‌ترین وضعیت را دارد و ۷۹.۵ درصد بارش کمتری نسبت به میانگین بلندمدت داشته است. اگرچه در مقطع فعلی مقدار بارش کشور منفی و کمتر از نرمال گرایش داشته باشد و احتمالاً با نرمال بلندمدت فاصله درخور توجهی پیدا نکند. بااین‌حال، اثرگذاری بارش‌ها بر شرایط خشک کشور همچنان دور از انتظار به نظر می‌رسد.